

Inolvidable John Eliot Gardiner

Cicle Palau 100

Palau de la Música
8/6/2022

El comiat del curs de Palau 100 va comptar amb tres referències en l'àmbit de la música barroca: el Monteverdi Choir, els English Baroque Soloists i el fundador dels dos conjunts, John Eliot Gardiner. Als faristols, joies dels fonamentals Heinrich Schütz, Johann Schein i Johann Sebastian Bach. El programa – un autèntic luxe, variat i molt divulgatiu – era un recorregut per motets i cantates de temàtica religiosa relacionades amb la mort, incloent-hi l'Actus Tragicus, BWV 106, de Bach. Si l'oferta va arribar a emocionar el públic per la gran interiorització que els intèrprets van fer de les obres per la seva elegància i pel virtuosisme demostrat, va ser potser en les dues peces més destacades, les *Musikalische Exequien*, de Schütz, i la ja citada de Bach, en les quals l'excel·lència musical i les emocions es van acabar fonent. En la primera, Gardiner va obrir el rar miracle de convertir en fàcil una obra de gran complexitat i diversitat formal sense deixar de banda la seva espiritualitat, sonant gairebé espontània, com si aquells mags de la música la interpretessin cada setmana.

Però també hi va haver màgia en les obres més antigues i íntimes, com en el motet de Schein *Da Jakob vollendet hatte*, bonic i matisat, que va deixar clara la qualitat del cor. El director britànic va tornar a mostrar un gest precís i clarenc l'Actus Tragicus, la cantata fúnebre *Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit* a càrrec de veus prodigioses i sense renunciar a efectes de cara a la galeria. Es va acomiadar el programa amb *O Jesu Christ meins Lebens Licht*, abans que el públic, extasiat, en demanés més i al qual se li va regalar com a propina una obra de Johann Christoph Bach, oncle del gran Johann Sebastian. ■